



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р 69/2020
04.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парничном поступку тужиоца АА, адвоката из ..., чији је пуномоћник Ана Миленковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високи савет судства, Први основни суд у Београду, чији је заступник Државно правобранилаштво из Београда, ради дуга, одлучујући о захтеву Првог основног суда у Београду за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у предмету П 13702/20, на седници одржаној 04.06.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

За поступање у предмету Првог основног суда у Београду П 13702/20,
ОДРЕЂУЈЕ СЕ Други основни суд у Београду.

О б р а з л о ж е њ е

Тужилац је 11.05.2020. године поднео тужбу Првом основном суду у Београду против тужене, у којој је предложио да се обавезе тужена да исплати тужиоцу на име трошкова кривичног поступка у предмету Првог основног суда у Београду К 726/18 износ од 163.875,00 динара, са законском затезном каматом, као и да му накнади трошкове парничног поступка.

Први основни суд у Београду, уз допис П 13702/20 од 20.05.2020. године, доставио је списе предмета Врховном касационом суду ради одређивања другог стварно надлежног суда за поступање у овом предмету и као оправдан разлог за свој захтев навео, да према наводима тужбе тужилац је постављен за пуномоћника малолетне оштећене у предмету који је вођен пред Првим основним јавним тужилаштвом у Београду и Првим основним судом у Београду, да му трошкови заступања нису исплаћени у року доспелости, па како је тужба поднета суду који је и сам странка у поступку као орган тужене, да би било целисходно одредити други стварно надлежан суд, како би се отклонила свака евентуална сумња у непристрасност суда и у правично суђење.

Врховни касациони суд је одлучујући о захтеву суда за одређивање другог стварно надлежног суда на основу одредби члана 62. став 1. и 7. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" бр.116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18-УС, 87/18 и 88/18-УС), утврдио да је захтев основан.

Одредбом члана 62. став 1. ЗПП, је прописано, да, надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. Одредбом става 7. овог члана, да, о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте.

Према оцени овога суда, у конкретној ситуацији су испуњени услови за тражену делегацију из одредбе члана 62. став 1. ЗПП, зато што разлог изнет у захтеву првостепеног суда представља оправдан разлог који је од утицаја за одређивање другог стварно надлежног суда.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредби члана 62. став 1. и 7. ЗПП, одлучио као у изреци.

Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић